

ICOMOS HÍRADÓ

a Magyar Nemzeti Bizottság közleményei

25. évfolyam - 5. szám

2017. október hó

A TARTALOMBÓL

**Búcsúznak.....
Elhunyt Dr. Mőcsényi Mihály**

**Kortárs építészettörténet III.
Konferencia Kubinszky Mihály emlékére**

**Beszámoló az ICAHM éves üléséről
Bagamoyo /Tanzánia/**

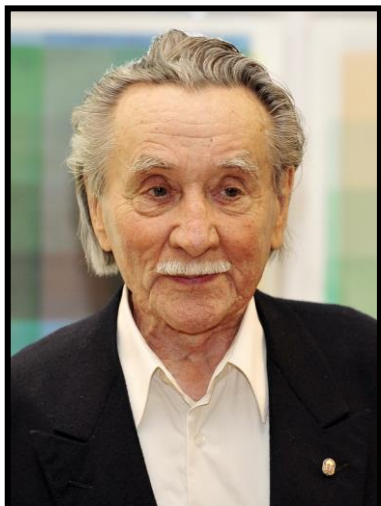

**Kertturizmus műhelykonferencia
és szakmai kirándulás 2017 október 13-14**

30 éve Világörökség !

**AZ ICOMOS MAGYAR NEMZETI
BIZOTTSÁG
FELHÍVÁSAI
A 2018. évi
ICOMOS DÍJRA,
MŰEMLÉKVÉDELMI CITROM DÍJRA,
PÉLDAADÓ MŰEMLÉKGONDORZÁSÉRT
DÍJRA**

Elhunyt Mőcsényi Mihály professor emeritus, Kossuth, Széchenyi és IFLA Sir Geoffrey Jellicoe díjas tájépítész

Majd' 98, kihívásokban és kalandokban, feladatokban és szépségben, küzdelmekben és alkotásban gazdag évet kapott Mőcsényi professor. Sokan voltunk, akik azt hittük, reméltük, ő talán mégis halhatatlan. Az évek múltak, de szellemén, lelki erején nem fogott az idő. A győri Mőcsényi kertben, szinte az utolsó pillanatokig foglalkozott legkedvesebb témájával, Eszterháza történetével, a megújítás lehetőségeivel, tervi koncepciójával. S várta, nagy reményekkel az *Eszterháza korszakai* könyv magyar, angol és német nyelvű megjelentetését és hivatalos könyvbemutatóját. A magyar nyelvű kötet ez év tavaszán ugyan már megjelent, de az európai jelentőségű műegyüttest nemzetközi

rangra emelő idegen nyelvű köteteket már nem vehette kézbe.

A Kertészeti Akadémián szerzett kerttervező kertészmérnöki oklevélhez az évek során több más diploma is került. Igazi polihistorhoz illően minden érdekelte, de mindig hű maradt szakterületéhez, a tájépítészetéhez. A kolozsvári egyetemen ökonómiát tanult, Budapesten művészettörténetet, majd elvégezte a városépítési – városgazdasági szakmérnököt is. Az Ormos Imre vezette Kerttervezés Tanszék tanársegédjeként a tájrendezés tantárgy és a táj léptékű tervezési diszciplínák bevezetésével támogatta a képzés szemléletét, s alapozta meg a hazai tájépítészeti iskolát. 1991-ben reaktivált egyetemi tanárként lett a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem rektora, s rá egy évre élete egyik nagy célját teljesítette be, létrehozva az önálló Tájépítészeti Kart.

Mindenre kíváncsi, éles szeme, kérielhetetlen logikája és széleskörű szakterületi tudása Eszterháza birtoktörténeti kutatásában találta meg méltó feladatát. A műegyüttes fejlődéstörténete már a hatvanas években is izgatta, amikor Ormos Imre felkérésére, a park rekonstrukciójának előkészítésére vállalkozott. A birtokszerkezet, a barokk táj modern kori maradványai hívták fel figyelmét az építéstörténeti kérdésekre. Az akkor készült, a tájszerkezetet és a birtokrendszert szemléltető makettek rögzítették az első meglátásokat, de további kutatásokra is ösztökölték.

Erre csak jóval később, a kilencvenes évek végén, az ezredforduló után kerülhetett sor. Elszánt oknyomozóként végezte levéltári kutatásait. A birtokrendszer fejlődéstörténetének visszafejtésében a táj, a tájhasználat módja, a késő reneszánsz, barokk kori vadászati mód adta az egyik támpontot. S ehhez járult a kastélyon végzett datálási kutatások sorozata, mellyel a hozzá- és továbbépítések igazolódtak be. Eszterháza Fényes Miklós alatt kapta meg rangját, fényét, de Mőcsényi professor kutatásai azt igazolják, hogy az alapokat az elődök tették le. A kutatást tervezés követte, jóval túl a 90. életévén az eszterházi műegyüttes kert- és parkrendszerének megújítási programján dolgozott.

Az első kapavágást már nem érthette meg. Szeptember 14-én indult útjára Mőcsényi professor az égi lajtorján, békésen, bölcsen, az elvégzett munka megnyugtató tudásával. Nagy és gyönyörű örökséget

hagyott ránk, azt óvni és továbbépíteni nem kis feladat. Tanítása, személyes példája, lelkiereje adhat erőt.

Mőcsényi professzort saját halottjának tekintette a Szent István Egyetem, a Magyar Művészeti Akadémia és Balatongyörök községe. A maga álmodta, s maga építette szépki látói „Mőcsényi kert” volt az ő igazi otthona. Örök nyughelye a győri temető, mert nem csak ő szerette azt a tájat, hanem a község is tisztelte és befogadta őt.

M.Szilágyi Kinga

ICAHM's 2017 ANNUAL MEETING

Archaeological Heritage in Sub-Saharan Africa: International Trade Routes, and Conservation

under the patronage of UNESCO and the African World Heritage Fund

2 – 5 OCTOBER 2017, BAGAMOYO, TANZANIA

Beszámoló az ICAHM éves üléséről - 2017. október 2-5, Bagamoyo (Tanzánia)

Az ICAHM konferencia Szervező Bizottsága az ICAHM idej, 2017-es éves konferenciáját Tanzániában rendezte, az eseményen az ICAHM Hungary elnökeként vettem részt. Az *Archaeological Heritage in Sub-Saharan Africa: International Trade Routes, and Conservation* címmel megrendezett rendezvényen közel 50 előadás hangzott el a következő témakörökben:

- Trade routes: Africa's Role as a Gateway to the Rest of the World
- Conservation and Sustainable Use of Paleoanthropological Sites
- World Heritage Site as Sources for Sustainable Development
- Maritime Underwater Cultural Heritage
- Digital Technologies and Archaeological Heritage Management

Előadásom *Non-destructive methods and international database applied in the World Heritage nomination „Danube Limes” of the Roman Empire* címmel az 5. szekcióban hangzott el, ahol többek közt az utóbbi időben a római limes nevezésével és fejlesztési programjával kapcsolatban végzett roncsolásmentes kutatásokat mutattam be, utalva az elkészült CLIR adatbázis használatára.

A konferencia fő célja az volt, hogy ráirányítsa a figyelmet a régészeti örökségvédelem afrikai feladataira, hiányosságaira. Igen alacsony a régészek száma ezen a kontinensen, de a régészeti örökségvédelem is igen hiányos, esetleges, általában nem kielégítő. Ugyanakkor a szub-szaharai régió egyik legfontosabb területe a keleti partvidék, ahol az ókor óta rendszeres kapcsolatok alakultak ki az arab, az indiai, a kínai, végül pedig az európai világgal. Az itt létrejött kereskedelmi települések nagy hatással voltak a belső vidékek kultúrájára, fejlődésére is. Mindezek régészeti nyomai megtalálhatók, és kiemelt feladat ezek megfelelő védelme, méltó kezelése és bemutatása.

Az átfogó, általános előadások köréből Carsten Paludan-Müller (Norvégia) előadása emelhető ki, aki arra hívta fel a figyelmet, hogy míg az európai világörökségi helyszínek általában a nemzeti értékrend szempontjából vezetik le és bontják ki az egyetemes világörökségi értéket, addig az afrikai helyszíneknél többnyire eleve az egyetemes értékrenden van a hangsúly. Larry Coben a régészeti helyszínek rohamos pusztulása láttán a fenntartható fejlődés kérdéseit és lehetőségeit járta körül előadásában, és arra a következtetésre jutott, hogy a nagyobb, kiterjedtebb világörökségi helyszínek nagyobb veszélyben vannak, mint a kisebb, egy-egy közösséghez szervesen kötődő helyszínek. Példaként említette, hogy Pachacamac perui helyszínt kölcsönözhető kerékpárral lehet bejárni és megtekinteni. Nod Lwoga arra hívta fel a figyelmet, hogy a szub-szaharai régióban elsősorban a megőrzés kap hangsúlyt, a szociális-gazdasági szempontok pedig háttérbe szorúlnak, noha az utóbbiak jelentős mértékben hozzájárulnak a helyszíneknek a társadalom életébe való erőteljesebb, gazdasági és kulturális haszonnal járó bekapcsolásához.

Az előadásokat műhelyviták követték, amelyek elmélyítették az ismereteket a régészeti világörökségi helyszínek fenntarthatósága, a társadalmi vérkeringésbe való erőteljesebb bevonása tekintetében, a digitális technológia vagy éppen a kezelés és a monitoring legújabb, az újtechnológiát is felhasználó eljárásainak megismerésében.

2010-ben kezdeményezés született az afrikai országok régészeti örökségvédelmének, különös tekintettel az afrikai régészeti örökségi helyszínek szakmai támogatására. Az ICAHM kezdeményezése 10 országban talált visszhangra (USA, Japán, India, Németország, Hollandia, Ausztrália, Franciaország, Omán, Dél-Korea, Dél-Afrika). A kezdeményezés fő kiváltó oka az volt, hogy az egyébként is viszonylag alacsony számú afrikai világörökségi helyszínek közül (135) jó néhány (csaknem 50) a veszélyeztetett helyszínek listájára került. A résztvevő országok célul tűzték ki, hogy tanácsadással, konzultálással, elemzések készítésével segítik az afrikai országokat, lehetőleg még a világörökségi pályázat készítési időszakában. Erre vonatkozik az ICAHM 2016-ban, Salalahban (Omán) elfogadott iránymutatása. Ennek során állandó szabályozási rendszert kell kidolgozni, valamint szorgalmazni kell és segítségnyújtással létrehozni a helyszínek ellenőrzésének, leltározásának, térképezésének rendszerét. Az utóbbiban kiemelt szerep tulajdonítható az űrholdakra telepített monitoring rendszereknek és eszközöknek, elsősorban az űrfényképezésnek és az űrradarnak (Synthetic Aperture Radar - SAR). Az együttműködéssel fokozható a fenntartható fejlődés, a pénzügyi támogatás és a szakmai segítség, az oktatási programok, a tapasztalatok átadása, a színvonalas gyakorlat bemutatása és elsajátítása révén pedig magasabb szintű örökségi programok, ésszerű kezelési programok, a társadalom erőteljesebb bekapcsolása alakíthatók ki.

Részt vettem az African Initiative zártkörű megbeszélésén, majd Magyarország e téren kifejtett erőfeszítéseit ismertette az ICAHM elnökének, Douglas Comernek jeleztem, hogy Magyarország ICAHM szervezete tagja kíván lenni az African Initiative mozgalomnak. A kedvező válasz eredményeként Comer úr jelezte, hogy örömmel venné, ha Magyarország ICAHM szervezete jelen lehetne a 2017. december 13-án e témában tartandó következő ülésen, amire az ICOMOS közgyűlése keretében kerül sor Új-Delhiben.

2017 végéig tisztújító választásokra kerül sor az ICAHM-ban. Az ICAHM következő éves találkozására Szicíliában kerül sor 2018-ban, és előzetes döntés született arról is, hogy 2019-ben Chile rendezi meg ezt a találkozót.

A konferencia utókirándulása a Ngorongoro Conservation Area világörökségi területre vezetett október 6-9. között, amelyen szintén részt vettem. A Ngorongoro kráter területén a szavannai környezetben élő állatvilágot tekintettük meg, de ennél sokkal fontosabb volt, hogy ellátogattunk az Olduvai hasadék területére, ahol a legkorábbi emberleletek kerültek elő (3,6 – 1,8 – 1,2 – 0,2 millió éves maradványok). Megnéztük az leletek előkerülési helyét, valamint meglátogattuk a leleteket őrző és történetüket bemutató múzeumot.

A német kormányzói palota, Bagamoyo

Díszesen faragott 19. századi ajtókeret, Bagamoyo

13-15. századi muzulmán sírok, Kaole

13-15. századi muzulmán sírok, Kaole

A konferencia szakmai kirándulása, Kaole romjainál

Maszáj falu

A Paranthropus boisei (Australopithecus boisei) lelőhelyét megjelölő tábla

Az 1,84 millió éves Paranthropus boisei 515 cm³ űrtartalmú koponyája, Olduvai hasadék (1959)

Visy Zsolt

Kortárs építészettörténet III.

Konferencia Kubinszky Mihály emlékére

2017. október 13. - Sopron

A Soproni Egyetem Építéstani Intézet, a Soproni Városszépítő Egyesület, az MTA Építészettörténeti, Építészettörténelmi és Műemléki Állandó Bizottsága, a BME Építészettörténeti és Műemléki Tanszéke, az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság és a Győr-Moson-Sopron Megyei Építészaknara szervezésében 2017. október 13-án, pénteken került megrendezésre a Soproni Egyetem főépületében a Kortárs építészettörténet III. című, Kubinszky Mihály emlékére rendezett konferenciára.

A konferenciasorozat 2011-ben a 70 éves Winkler Gábor tiszteletére rendezett konferenciával kezdődött. A következő eseményt 2016-ban sajnos már csupán Winkler Gábor emlékére tudtuk

megrendezni, születésének 75. évfordulója alkalmából. A rendezvénysorozat állandó szervezői mellé idén a Soproni Egyetem és a nagy múltú Soproni Városszépítő Egyesület társult, a konferenciát az egyetem a tavaly elhunyt, egykori tanszékvezetőjének, rektorhelyettesének, Kubinszky Mihály emlékének ajánlottuk.

A konferencia két nagyobb blokkra bomlott: az első részben Kubinszky Mihályra emlékező előadások, a második részben pedig a Tanár Úr életművéhez kapcsolódóan tudományos kutatásokról beszámoló előadások hangzottak el.

A konferencia első momentumaként *Szabó Péter* tanszékvezető üdvözölte a Kubinszky család megjelent tagjait, közöttük is külön figyelemmel *Kubinszky Mihályné Kassay Évát*.

A mintegy hetven fő érdeklődőt *dr. Fodor Tamás* Sopron Megyei Jogú Város polgármestere, Kubinszky Mihály egykori tanítványa köszöntötte. Bevezetőjében megemlékezett a Tanár Úr egyetemi oktatásban vállalt szerepéről, valamint a Sopron városáért végzett önzetlen, civil munkásságáról. Kubinszky Mihályt az utolsó polihisztornak nevezte, aki az oktató munkán túl nevelte is az ifjúságot, és egy életre szóló szemléletet is adott tanítványainak.

Házigazdaként *dr. Faragó Sándor* a Soproni Egyetem rektora fogadta a jelen levőket. Köszöntőjében ő is megemlékezett Kubinszky Mihályról, a közös egyetemi munka eredményeiről. Szakmai érdemei mellett ő is kiemelte, hogy a minden iránt fogékony, reneszánsz embertípust megtestesítő Tanár Úr mindenki felé jó szóval, bölcs tanáccsal tudott fordulni.

Az első előadásblokk elnöki feladatait *Oszwald Ferenc PhD*, a Soproni Egyetem munkatársa látta el. A blokkban három előadás hangzott el: *Krähling János PhD* építészmérnök, a BME Építészettörténeti és Műemléki Tanszékének tanszékvezetője, valamint az MTA Építészettörténeti, Építészettörténelmi és Műemléki Állandó Bizottságának elnöke emlékezett **Kubinszky Mihályra, mint a kutató építészre**. Felsorolta a Tanár Úr építészettörténetet, vasúttörténetet és egyéb témákat felölelő legfontosabb, nemzetközi szinten is jegyzett publikációit és külföldi kapcsolatait. Őt *Nagy Tamás* vasúttörténész, tanár követte, aki **Kubinszky Mihályt, mint vasúttörténészt** mutatta be. A vasúttörténet terén többnyire laikus közönség megtudhatta – többek között –, hogy Kubinszky Mihályt a legnevesebb vasúti fotósok egyikeként is nyilvántartja a fényképész szakma, fényképei a vasúttörténet alapvető forrásdokumentumai, több közülük nemzetközi hírű. A blokkot *Dr. Józán Tibor*, a Soproni Városszépítő Egyesület elnökének visszaemlékezése zárta **Kubinszky Mihály a soproni polgár** címmel. Kiemelte a Városszépítő Egyesület elnökeként a soproni közéletben, illetve az Egyesület helytörténeti folyóiratának, a Soproni Szemlének a szerkesztőbizottságában játszott szerepét.

A tudományos konferencia előadásait három csoportba rendeztük. Az első csoportban – Kubinszky Mihály érdeklődési körének megfelelően a közlekedési létesítmények építészetével foglalkozó előadások hangzottak el, a szekciót *Nagy Tamás* vasúttörténész elnökölte. Az első előadó *Károlyfi Kitti* építésmérnök, a Széchenyi István Egyetem doktorandusz hallgatója volt, előadásában **A 20. század közepén épült szegecselt vasúti hidak esztétikájáról** beszélt. Kiemelte, hogy nem elég, ha a hidak tartószerkezete a számítás alapján biztonságos, ezt a biztonságérzetet a híd formájának, látványának is közvetítenie kell. Őt követte *Hajnal Zsolt* építésmérnök beszámolója az **ICOMOS-díjjal kitüntetett felújítás a 120a vasútvonalon** című előadása. Az előadásban bemutatta a vasútvonalon található, felújított régi épületeket és az új építésűeket egyaránt. A hazai műemlékvédelmi díj mellett a felújított épületek együttese az értékvédelem, az innovatív dizájn, a fenntarthatóság és az utasbarát terek kialakítása szempontjai alapján mérlegelt nemzetközi Brunel-díjat is elnyerte. A blokk harmadik előadója *Harrach Dániel* szerkezetépítő-mérnök, a Széchenyi István Egyetem doktorandusz hallgatója volt, aki **Fa-beton öszvértartós hídszerkezetek** címmel tartott előadást, melyben bemutatta a szerkezet típus Nyugat-európai legsikerültebb példáit, és felhívta a figyelmet a hazai alkalmazhatóság műszaki és adminisztratív korlátaira.

Az első előadásblokkot rövid ebédszünet zárta le.

A második szekció témája a Kortárs építészet, levezető elnöke *Szabó Levente* DIA építésmérnök, a BME Középülettervezési Tanszékének docense volt. Az első előadást *Sági Éva PhD* a Soproni Egyetem levéltárvezetője tartotta **Kortárs építészet a soproni Lőverben** címmel. Bemutatta az Alsó- és Felsőlőver történeti építészetét majd ismertette napjaink legjelentősebb löveri épületeit. Őt *Bán Dávid PhD*, az Építészfórum szakírója követte, aki **Tájseb vagy kortárs válasz? Vasúti építészet a 21. században** címmel mutatta be napjaink nagy pályaudvar-fejlesztési tendenciáit. A bemutatott példák közül az érdeklődők megtudhatták, hogy a mai nagyvárosi pályaudvarok elengedhetetlen tartozéka a különféle szolgáltatásokat nyújtó üzletközpont. *Ritoók Pál* művészettörténész, a – jelenleg a Magyar Művészeti Akadémia berkein belül működő – Építészeti Múzeum munkatársaként **Adalékok a magyarországi vasútépítészet történetéhez** címmel tartott előadásában elveszett, illetve rejtett, lappangó vasúti épületek értékeire hívta fel a figyelmet.

Kávészünetet követően *U. Nagy Gábor* építésmérnök, a Soproni Egyetem tanszékvezetőjének vezetésével került sor a harmadik, Faépítészet című szekcióra. Elsőként *Szabó Péter PhD* építésmérnök, házigazda, a Soproni Egyetem Építéstani Intézet vezetője mutatta be **Faszerkezetek alkalmazása a közlekedési épületekben** című előadását, melyben a világ minden tájáról láthattunk példákat faszerkezetű épületekre. Őt követte a **Faszerkezetek alkalmazása a műemlékvédelemben** címmel *Veöreös András PhD* építésmérnök, a Győri Járási Hivatal műemléki szakügyintézőjének előadása, melyben a műemléki értékkel bíró faszerkezetek és azok felújítása, illetve a műemlék épületek rekonstrukciója során használt új faszerkezetek kerültek bemutatásra. Végül *Hantos Zoltán PhD* faipari mérnök, a Soproni Egyetem munkatársa mutatta be **Kilátók** című előadásában a Soproni-hegység történeti kilátóit és az elmúlt években a tanszéken végzett kilátótervezési program eredményeit.

A konferencia megrendezését a Nemzeti Kulturális Alap és a Győr-Moson-Sopron megyei Építész Kamara támogatta, a helyszínt a Soproni Egyetem bocsátotta rendelkezésre. Reményeink szerint a Kortárs építészettörténet sorozatcím alatt a következő években is hasonlóan magas színvonalú konferenciákat fogunk rendezni Győr-Moson-Sopron megyében.

Az eseményről képek az alábbi linken találhatóak: <http://www.sopronmedia.hu/cikkek/kubinszky-mihalyra-emlekeztek-a-kortars-epiteszettortenet-konferencian>

Veöreös András

BESZÁMOLÓ A KERTTURIZMUS MŰHELYKONFERENCIÁRÓL és SZAKMAI KIRÁNDULÁSRÓL 2017. október 13. és október 14.

Október 13. - Műhelykonferencia - FUGA Budapesti Építészeti Központ

A műemlékvédelem, örökségvédelem és a turizmus kapcsolata már évtizedek óta nyilvánvaló tény, nem véletlen, hogy a 2017-es évet is ennek a témának szentelte az ICOMOS nemzetközi szervezete. Mindez összecseng a Magyar Kormány ez irányú célkitűzéseivel is.

A kulturális turizmusnak Nyugat-Európában egy új területe van kialakulóban, sőt egyes országokban már több évtizedes múltra tekinthet vissza, s ez az ún. „kert-turizmus”. E turisztikai ágazat fejlődésének köszönhetően a műemlékek mellett egyre többen keresik fel a történeti kerteket, parkokat, botanikus kerteket. Szerencsére napjainkra hozzánk is eljutott ez a divathullám, és a magyar közönség részéről is tapasztalható a növekvő érdeklődés kertművészeti emlékeink, kertörökségünk iránt. A magyar díszkertkultúra is több száz olyan emléket - történeti kertet - tart számon, amelyek nemzetközi mércével mérve is jelentősek, figyelemre méltóak. Felmerült az igény annak tisztázására, hogy a mai turisztikai igények és a tájépítéssel, örökségvédelem hogyan találja meg a közös nevezőt ennek a területnek a megszervezésére, elindítására.

Az elkövetkező időszakban több olyan lehetőség, stratégiai elképzelés is van, amely ennek az együttműködésnek reális alapjául szolgálhat. A hazai *kastély- és vár program* keretén belül jelentős pénzforrások fordítódnak ezeknek a műemlék-együtteseknek a megőrzésére és hasznosítására. Ezekben a programokban is több értékes történeti kertünk szerepel. Továbbá fontos tudnunk, hogy *a turizmus a magyar gazdaság egyik legsikeresebb ágazata*, sőt a jövő évben kiemelten nagy támogatást kap ez a terület.

Az egyes projektekben résztvevő szakemberek, kutatók, tervezők, megbízók, és későbbiekben fenntartó szereplők, valamint a turizmus területén tevékenykedő szakemberek közös gondolkodására, és ez által a hazai kertturizmus sarokköveinek kidolgozására van szükség. Minél több fórumon és minél szélesebb körben kívánatos erről szakmai igényességgel szólni és az érintettek között párbeszédet elindítani. Idén tavasszal, mint e terület nemzetközi szervezetének hazai képviselői, sikeresen pályáztunk az NKA-nál egy műhelykonferencia megszervezésére, valamint összegzésként egy kiadvány megjelentetésére. Célunk természetesen az, hogy felhívjuk a figyelmet a műemléki kertörökség sajátosságaira, a természeti, műemléki, kertművészeti értékek figyelembe vételének fontosságára.

A konferencia előkészítő bizottsága az alábbi kollégák részvételével alakult meg: ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Történeti Kertek Szakbizottsága részéről *Szikra Éva* elnök és *Hajdu Nagy Gergely* titkár, valamint a Magyar Tájépítészek Szövetsége és a Pagony Iroda részéről *Herczeg Ágnes*.

További támogató szervezetek: *SZIE-Tájépítészeti Kar*

Magyar Építész Kamara- Tájépítészeti Tagozat

Iszkaszentgyörgy, Önkormányzat

Az első felhívásokra kezdetben kevesen jelentkeztek, majd egyre "népszerűbb" lett a rendezvény, amelyre végül közel hetvenen regisztráltak. Sikertelen megnyerni előadónak a turisztikai terület legfőbb vezetőjét éppen úgy, mint a kastélyprogram miniszteri biztosát, a tájépítészeti kar dékánját, valamint a tájépítés szakma elismert képviselőit.

A két napos programot (konferencia-kirándulás) október 13-14-én nagy érdeklődés mellett meg is tartottuk. A vitaindító, gondolatébresztő előadások és a délutáni worldcafé megszervezésére az első napon, pénteken a FUGA–ban /Budapest Építészeti Központ/ került sor.

A köszöntő és a bevezető előadás után **Guller Zoltán** vezérigazgató úr /Magyar Turisztikai Ügynökség/ **Új utakon a magyar turizmus** címmel rövid tájékoztatást adott a hallgatóságunknak azokról az elképzelésekről, legfontosabb célkitűzésekről arra vonatkozóan, hogyan kívánják „szerethetővé”, megismerhetővé tenni Magyarországot kiemelkedő értékeivel. Utalt arra, hogy a programot rövidesen a Kormány elé terjesztik /mindez azóta meg is történt/. Ismertetett néhány keretösszeget, amelyekkel az ország nagyobb régióit támogatni kívánja a Kormány.

Virág Zsolt miniszteri biztos úr /Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság/: **Kastély, kert, turizmus** című előadásában beszámolt arról a már beindult és folyamatban lévő óriási kastély- és várprogramról, amely révén a turizmus is gyarapodhat.

Szabadics Anita osztályvezető /NÖF - Nemzeti Kastély- és Várprogram Igazgatóság/: **A történeti kert, mint turisztikai attrakció** című előadásában már inkább a tájépítészeti oldal felől közelítette meg a témát konkrét példákon keresztül bemutatva, hogy melyek azok a turisztikai javaslatok, amelyek még megvalósíthatók az értékek, a hitelesség megőrzésével egy történeti környezetben.

Bodnár Dorottya a NÖF - Attrakciófejlesztési Osztályának vezetője az eredeti programban ugyan nem szerepelt előadóként, de érdekes volt, amint összegezte azokat a tisztán turisztikai elvárásokat, amelyekkel szélesebb körben népszerűsíteni lehet történeti együtteseinket, kissé figyelmen kívül hagyva a műemléki-tájépítészeti szempontokat.

Fekete Albert dékán úr, /SZIE, Tájépítészeti Kar/: **Történeti kertek az oktatásban** és **Herczeg Ágnes** tájépítész /SZIE Kertművészeti és Kerttechnikai Tanszék/: **Régi és új – Örökség és turizmus hazai és nemzetközi vonatkozásai** című lírai hangvételű előadásai erősítették azt a gondolatot, hogy egy kertművészeti alkotás sajátos értékeivel is elég vonzó lehet a csendes szemlélődés, kikapcsolódás helyszínévé.

Sólyom Barbara tájépítész, kommunikációs programfelelős /Nemzeti Botanikus Kert, Vácrátót/ **Kertlátogatás – intellektuális és érzelmi lenyomatok** című előadásában ismertette azokat a gyakorlati programokat, amelyek révén látogatók ezreit csalogatják a kertbe, a legkülönbözőbb korosztályoknak, érdeklődési körű embereknek biztosítva tartalmas szórakozást.

A büfébéd után már kevesebben maradtunk, ami talán kedvezőbb is volt a *world-café* lebonyolítása szempontjából. A moderátor **Herczeg Ágnes** volt, aki értőn és nagy gyakorlattal vezényelte le a közel három órás eszmecsere-t. Néhány fontosabb kérdés köré szervezte a beszélgetést, így lehetőség volt további kérdéseket megfogalmazni, gondolatainkat tovább fűzni. A tervbe vett zárodokumentumban szándékozunk ezeket letisztázva, tömörítve közreadni.

2017. október 14-én, szombaton került sor a rendezvényhez csatlakozó egynapos kirándulásra.

Szikra Éva

Október 14. - Szakmai kirándulás – Iszkaszentgyörgy, Fehérvárcsurgó

Amadé-Bajzáth-Pappenheim-kastély, Iszkaszentgyörgy

Károlyi-kastély, Fehérvárcsurgó

A műhelykonferencia másnapján, 2017. október 14-én szombaton buszos kirándulást szerveztünk Iszkaszentgyörgyre és Fehérvárcsurgóra, amelyen 20 fő vett részt. Nagy büszkeség, hogy az érdeklődők között tudhattuk Martin van den Toorn professzor urat, a hollandiai Delft University of Technology, Faculty of Architecture munkatársát, a Szent István Egyetem címzetes egyetemi tanárát, valamint Deschmann Alajos nyugdíjas műemlékvédő kollégát, Kárpátalja műemlékeinek neves kutatóját. Több tájépítész iroda képviseltette magát ügyvezetői szinten, de a Szent István Egyetem Tájépítészeti és Településtervezési Karáról is sokan eljöttek a kirándulásra.

Iszkaszentgyörgyön aznap éppen „az 1601. évi Sárreai ütközet emléknapját és szüreti mulatságot” tartottak az Amadé-Bajzáth-Pappenheim-kastély udvarán. Ez alkalomból is meleg szívvel üdvözölt minket Gáll Attila polgármester úr, református lelkész, aki izgalmas előadást tartott az 1601 októberében több közeli helyszínen lezajlott csata történelmi jelentőségéről, a törökök fölött aratott keresztény győzelmekről, valamint ismertette a kastély építészettörténeti jelentőségét, és az annak fejlesztésével kapcsolatos elképzeléseket. Sajnálatos, hogy a helyszín egyelőre „kiesett” a Nemzeti Kastélyprogramból, holott minden tekintetben méltó a figyelemre (sőt!), az átgondolt műemléki helyreállításra (teljes területén, a hegyoldalt is beleértve), és a hosszú távú fenntartásra. A kert történetét Tar Imola és Takács Katalin, a SZIE Kertművészeti Tanszékének munkatársai, a helyszín kutatói ismertették az U-alaprajzú, több periódusban épült, barokk alapokon nyugvó, klasszicista majd részben neobarokk stílusú kastély belső udvarán. A kutatók bemutatták a kastély délkeletre, Székesfehérvár irányába tekintő homlokzata előtt a Pappenheim-időkből, a 20. század elején kialakított, Magyarországon egyedülálló, félkész megvalósulási állapotba „fagyott” olaszos teraszos kert (*italianate formal garden*) kertépítészeti helyreállítási terveit (tervező: Szikra Éva és a 4D Tájépítész Iroda), ismertették a „szomszédos” fehérvárcsurgói kastély birtokos családjával való kapcsolatot (Pappenheim Siegfried felesége, Károlyi Erzsébet hozományából tudta részben megvalósítani grandiózus, olaszországi utazási élményeiből sokat táplálkozó építészeti-kertépítészeti elképzeléseit), és részletesen elemezték a kastélykert fejlődéstörténetét, egészen a barokk kezdetektől a jelenkorig.

Az archív térképek és a helyreállítási tervek megismerése után a helyszínen kalandos bejárása következett, amely helyenként egy „dzsungeltúrára” emlékeztetett a gyomfás vegetáció miatt. A kertet korábban nem ismerők foglalkozhattak annak rendkívül változatos felszíni változatosságáról, a természeti adottságok megváltozásának látványos hatásáról (a bányászat következtében elapadt a vízrendszert tápláló patak, de a terület már korábban is vízhiányos volt), amelyet kiszáradt tömedrek és az üres csatorna demonstrált. Láthattuk a hangulatos, itt-ott grottákra emlékeztető hidak sorát, tudomást szerezhettünk a hegyoldalban álló – sajnos egy közelmúltbeli jószándékú, de minden kutatást nélkülöző téves újraalkotás következtében már hitelesen helyreállíthatatlan – piramisról (amely egy családi tragédia emlékére emeltek a Pappenheimek), valamint az egykori hajtatóházakról, antikizáló fürdőőről, a máig feltáratlan funkciójú, kör alaprajzú múrom-toronyról, és a kastélykert kőfalán jóval kívül eső Duzzogó-fürdőőről.

Az Iszkaszentgyörgyön eltöltött háromórás program után mindenki jókedvűen látott hozzá az ebédhez, a már helyreállított fehérvárurgói Károlyi-kastély éttermében. A KEOP pályázati forrásból, mintegy br. 240 millió forintból helyreállított park 21,5 ha nagyságú belső területén jelen sorok írója, tájépítész felelős tervezője Hajdu Nagy Gergely vezette végig a lelkes társaságot.

A barokk időkre visszanyúló kastély kertjének történeti ismertetését a Mosóházban helyet kapó kerttörténeti poszterkiállítás is segítette: a még egészen kis kiterjedésű, feltételezett barokk kertet a mai Dózsa György útig hosszan elnyúló, Károlyi György által az 1830-as évek végétől megvalósított, ligetes tájkert váltotta fel, míg végül az 1910-es, '20-as években Károlyi József megbízásából Hein János műkertész újjátotta meg a parkot, valamint a kastélykertbe újonnan bevont területeket (díszudvar, Csipketerasz, feketefenyves, vadaskert, alpinétum) rendezte. A kiállítás archív fotói egyrészt a Károlyi-család magángyűjteményéből, másrészt a helyszínen helyreállításáért nagyon sokat dolgozó Örsi Károly gyűjteményéből származnak. Ezek a fényképek hatékonyan segítették a tájképi-historizáló kert

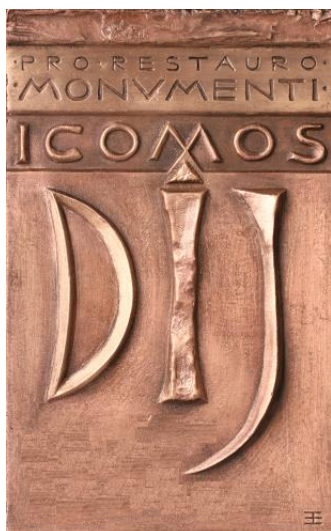
térszerkezetének és egyes kerti építmények helyreállítását, de természetesen a régészek segítségéről, feltáró munkájáról sem szabad megfeledkezni.

A séta a kastély északkeleti homlokzata előtti teraszról indult, ahonnan a távoli Vértes oldalában álló csókakői vár romja is látható. A kastély előtti zöldellő, lankás domboldalról nem kevés küzdelem és költség árán sikerült kiszorítani, áttelepíteni az 1960-es évek elején engedély nélkül létrehozott futballpályát. Az ún. Csipketerasz (műves, ornamentális, vasoszlopos veranda előtt kialakított teraszos kert) alsó gránit lépcsősoráról szépen feltárult az egyik legszebb látványelem, a helyreállított, egy újrafakadt karsztpatakkal táplált, tiszta vizű tó, benne a szigettel, annak partján a hófehér, faszerkezetes *gloriette*-tel. (A délutáni sűrű napfénytől pompázó látványt már csak az időnként a tavon megpihenő hattyúpár tehetné volna még festőibbé.) A Csipketerasztól egy szerpentinúton sétáltunk le a tó partjára, átkeltünk a helyreállított téglakő hídon, megtekintettük a jelenleg helyreállítás alatt álló, Ybl Miklóshoz köthető Portaházat (másik nevén Kapusházat; építész tervező: Kralovánszky Réka, kertépítész: Hajdu Nagy Gergely), a hatalmas platánok gyűrűjét, majd visszafordulva végigsétáltunk a tó partján, és bementünk a kerti tér „fókuszpontjára”, a szigetre. Utunkat a hatalmas homokkövekből – vélhetően Hein János tervei alapján a 20. sz. elején – kialakított alpesi sziklakert és a nyírt puszpángokból kialakított, közepén medencével, vízköpő szoborral díszített parter, díszudvar megtekintésével zártuk.

Hajdu Nagy Gergely

**AZ ICOMOS
MAGYAR NEMZETI BIZOTTSÁG EGYESÜLET
FELHÍVÁSA**

**A
2018. ÉVI ICOMOS-DÍJ
ADOMÁNYOZÁSÁRA**

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága – mint a műemlékvédelem legnagyobb nemzetközi civil szervezetének magyar tagja – a nemzetközi célkitűzésekkel összhangban folyamatosan azon fáradozik, hogy a társadalom minden tagjának és szervezetének figyelmét felhívja az építészeti és kulturális örökség valamennyi elemének folyamatos és szakszerű gondozására megőrzésük és továbbörökítésük érdekében. Ezért az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága minden évben ICOMOS-díjjal tünteti ki az általa legjobbnak ítélt műemlék helyreállításokat, melyek lehetnek:

- épület(ek) megújítása,
- épület(ek) új rendeltetés céljára történő átépítése, bővítése, a műemléki értékek megőrzésével és felszínre hozásával,
- természeti értékek, parkok, kertek mintaszerű helyreállítása,
- történeti környezetbe harmonikusan illeszkedő, annak történeti és természeti értékeit tiszteletben tartó új épület(ek).

Az ICOMOS-díj odaítélésére bárki tehet javaslatot az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság honlapjáról letölthető, ill. a Titkárságán beszerezhető adatlap kitöltésével, és az alábbi adatok hiánytalan megadásával:

- a műemlék, ill. az épület megnevezése és pontos helyszíne
- a helyreállítás, ill. az építés időpontja (3 évnél régebben megvalósult munka nem terjeszthető fel)
- a helyreállítás tervezője és megvalósítója
- a helyreállítás összefoglaló értékelése (max. 1 gépelt A/4 oldal) és bemutató fényképei, ill. a műszaki tervek fotokópiái (min. 4, max. 15 db)
- a javaslatot előterjesztő neve, címe, elérhetősége és e-mail címe

**A javaslat benyújtásának határideje: 2018. január 8.
(postabélyegző illetve e-mail kelte)**

postai úton: ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság 1113 Budapest, Daróczi út 3. vagy
e-mailen: secretariat@icomos.hu

A javaslat megérkezését az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Titkársága elektromos levél útján visszaigazolja.

A beérkezett javaslatokat az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság a MÉSZ, a MUT, a Porta Speciosa Egyesület delegáltjaival kiegészített, e célra kijelölt Bíráló Bizottsága értékeli. A Bíráló Bizottság, a titkosság feltételeinek teljes biztosítása mellett, a jelölt helyszíneket, helyeket lehetőség szerint megismeri, majd tárgyalás során értékeli, végül javaslatát úgy terjeszti elő az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Vezetőségének, hogy az döntését a Műemléki Világnap alkalmából (2018. április 18.) szervezett ünnepi rendezvényen nyilvánosságra hozhassa, s a Díjakat átadhassa. A díjazott helyszínek nyilvánosság előtt való megjelenéséhez szükséges tulajdonosi hozzájárulás beszerzése az értékelést követően a javaslattevő kötelessége. Ennek elmaradása esetén az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság fenntartja jogát, hogy a Díjat nem adja át, vagy másnak ítéli.

AZ ICOMOS MAGYAR NEMZETI BIZOTTSÁG EGYESÜLET FELHÍVÁSA AZ ICOMOS MŰEMLEKVÉDELMI CITROM-DÍJ 2018 ADOMÁNYOZÁSÁRA

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága – mint a műemlékvédelem legnagyobb nemzetközi civil szervezetének magyar tagja – a nemzetközi célkitűzésekkel összhangban folyamatosan azon fáradozik, hogy a társadalom minden tagjának és szervezetének figyelmét felhívja az építészeti és kulturális örökség valamennyi elemének folyamatos és szakszerű gondozására megőrzésük és továbbörökítésük érdekében.

E törekvésekkel összhangban az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága minden évben Műemlékvédelmi Citrom-díjjal illeti az általa legkevesbé sikeresnek, leginkább elhibázottnak ítélt műemlék helyreállításokat (csak magyarországi jelöléseket fogad el a kiíró ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság!), melyek lehetnek:

- legsikertelenebb új beépítés, illetve átalakítás valamely történeti környezetben,
- legtökéletesebben félresikerült műemléki helyreállítás, illetve méltatlan hasznosítás,
- legalaposabban kidolgozott, példaértékű épülethiba (épületszerkezet, pótlás, kiegészítés, stb.),
- legmegragadóbban félresikerült épületszínezés,
- leginkább műemlék-szerű rekonstrukció, műemlék-pótlás,
- legmaradandóbbra sikerült élő-műemlék (növényzet, kert, táj, tó, stb.) károsítás,
- leghosszabb ideje húzódó műemlék helyreállítás,
- legmeggyőzőbb ál-műemlék építés,
- legeredményesebb műemlék-elhanyagolás, a karbantartás elmulasztása.

A fenti szempontok közül akár egy is elegendő a Citrom-díj odaítéléséhez, a többszörös érintettség előny a CITROM odaítélésében!

A Citrom-díjat maga az „opusz” kapja. Az veheti át, aki ez elkövetők közül először tiltakozik az odaítélésért (ez azonban nem publikus... csak a jelentkezés megtörténte után!)

Citrom-díjra az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság tagjai tehetnek javaslatot (akár többre is) az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság honlapjáról letölthető, illetve a Titkárságán beszerezhető adatlap kitöltésével az alábbi adatok hiánytalan megadásával. A javaslatnak tartalmaznia kell:

- a műemlék, ill. az épület megnevezését és pontos helyszínét,
- a helyreállítás, ill. az építés időpontját (3 évnél régebbi nem terjeszthető fel),
- az "alkotás" összefoglaló értékelését (max. 1 gépelt A/4 oldal) és bemutató fényképeit, és (nem kötelező, de az elbírálást segíti, ha az előterjesztés tartalmazza) műszaki rajzait (min. 4, max. 10 db),
- a javaslat előterjesztőjének nevét, címét, elérhetőségeit, e-mail címét.

A javaslat benyújtásának határideje: 2018. január 8. (postabélyegző illetve e-mail kelte)

postai úton: ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság 1113 Budapest, Daróczi út 3. vagy
e-mailen: secretariat@icomos.hu

A javaslat megérkezését az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Titkársága elektromos levél útján visszaigazolja.

A beérkezett javaslatokat az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság a MÉSZ, a MUT, a Porta Speciosa Egyesület delegáltjaival kiegészített, e célra kijelölt Bíráló Bizottsága értékeli. A Bíráló Bizottság, a titkosság feltételeinek teljes biztosítása mellett, a jelölt helyszíneket, helyeket lehetőség szerint megismeri, majd tárgyalás során értékeli, végül javaslatát úgy terjeszti elő az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Vezetőségének, hogy az döntését a Műemléki Világnap alkalmából (2018. április 18) szervezett ünnepi rendezvényen nyilvánosságra hozhassa, s a Díjakat átadhassa

**AZ ICOMOS
MAGYAR NEMZETI BIZOTTSÁG EGYESÜLET
FELHÍVÁSA
A**

**PÉLDAADÓ
MŰEMLÉKGONDOZÁSÉRT DÍJ
2018**

ADOMÁNYOZÁSÁRA

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága a Műemlékvédelmi Világnap alkalmából 2018-ban is átadja a Példaadó Műemlékgondozásért Díjat.

A díj célja bemutatni azokat a legkiválóbb módszereket, amelyek a legjobban segítik a műemlékek, helyi értéket képviselő örökségi értékek fennmaradását és megőrzését, továbbá közkinccsé tenni olyan oktatási, nevelési programokat, amelyek hosszútávon is segíthetik a szakszerű műemlékvédelem iránt a társadalom fogékonyságát.

A díjra azok pályázhatnak, akik

- a tulajdonukban lévő, vagy a rájuk bízott műemlék fenntartása, gondozása során példamutató módon biztosítják az értékek fennmaradását, értékeinek hiteles megőrzését
- akik rendszeresen biztosítják a közösség, a társadalom számára a műemlék értékeinek, jelentőségének megismerését
- akik alkalmas funkció, egyedi programok, rendezvények segítségével mutatják be egy épület (és környezete) jelentőségét
- akik szakszerű, folyamatos karbantartással biztosítják az értékőrzést
- akik az oktatás, nevelés, szakképzés területén olyan programokat képviselnek, amelyek célja a műemlékek, helyi értékek karbantartás útján való fennmaradása
- akik a szakszerű műemlékvédelem iránt igényes jövő generációjának képzésében, nevelésében vállalnak jelentős szerepet
- akik a szakszerű műemlékvédelem szemléletének megőrzéséért, megismertetéséért tevékenykednek.

A díjra azok a helyszínek jelentkezhetnek, ahol a legutolsó felújítás, illetve az utolsó használatba vételi engedély kiadása legalább öt évvel ezelőtt történt, azóta folyamatosan üzemel az épület, illetve program esetén legalább öt évre visszamenőleg lehet módszertant, vagy az eredményeket értékelni.

Pályázni az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság honlapjáról letölthető adatlap kitöltésével, a tevékenységet bemutató dokumentációval lehet. A dokumentáció lehet 10 percnél nem hosszabb film (DVD), vagy/és max. 6000 karakter terjedelmű programismertetés, fénykép- vagy/és tervdokumentáció.

A pályázat benyújtásának határideje: **2018. január 8.** (postabélyegző illetve e-mail kelte)
postai úton: ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság 1113 Budapest, Daróczi út 3. vagy
e-mailen: secretariat@icomos.hu

A javaslat megérkezését az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Titkársága elektromos levél útján visszaigazolja.

Pályázatot minden elkötelezett benyújthat, akinek olyan módszerről, helyszínről van tudomása, amelynek megismertetése a magyar műemlékvédelem eredményesebb gyakorlatát szolgálhatja.

A beérkezett javaslatokat az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság a MÉSZ, a MUT, a Porta Speciosa Egyesület delegáltjaival kiegészített, e célra kijelölt Bíráló Bizottsága értékeli. A Bíráló Bizottság, a titkosság feltételeinek teljes biztosítása mellett, a jelölt helyszíneket, helyeket lehetőség szerint megismeri, majd tárgyalás során értékeli, végül javaslatát úgy terjeszti elő az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Vezetőségének, hogy az döntését a Műemléki Világnap alkalmából (2018. április 18) szervezett ünnepi rendezvényen nyilvánosságra hozhassa, s a Díjakat átadhassa. A díjazott helyszínek nyilvánosság előtt való megjelenéséhez szükséges tulajdonosi hozzájárulás beszerzése az értékelést követően a javaslattevő kötelessége. Ennek elmaradása esetén az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság fenntartja jogát, hogy a Díjat nem adja át, vagy másnak ítéli.

Az első magyar helyszínek világörökséggé nyilvánításának 30. évfordulóját ünnepelték Párizsban.

Az első magyar helyszínek világörökséggé nyilvánításának harmincadik évfordulóját ünnepelték 2017 október 26-án Párizsban az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete, az UNESCO székházában, néhány nappal azelőtt, hogy a 39. Általános Konferencián, azaz a közgyűlésen döntés születik Magyarország jelöltségéről a Világörökségi Bizottságba.

Magyarországnak az UNESCO melletti Állandó Képviselőtétel meghívására az ünnepségen a tagországok képviselői mellett megjelentek az ENSZ szakosított szervezetének fontosabb vezetői, többek között Stanley Mutumba Simataa volt namíbiai kommunikációs miniszterhelyettes, a közgyűlés elnöke és Mechtild Rössler az UNESCO Világörökségi Központjának igazgatója.

Az eseményen jelent volt Latorcai Csaba, a Miniszterelnökség kiemelt társadalmi ügyekért felelős helyettes államtitkára is, aki köszöntőjében kiemelte: Magyarország továbbra is törekszik "Budapest építészeti örökségének sajátos, a történelmi korok egymásra rakódó rétegei által kialakított jegyeinek megőrzésére". Jelezte, hogy Magyarország nagy jelentőséget tulajdonít a Világörökségi Központ munkájának. Ennek jeleként volt hazánk 1997 és 2002 között tagja a Világörökségi Bizottságnak, és adott helyszínt Budapest 2002-ben a 26. ülésnek. "Őszintén remélem, hogy a jövőben újra fogadhatjuk a bizottságot. Magyarország nagyon büszke arra az örökségre, amit elődeinktől örököltünk, legyen az természeti vagy kulturális örökség" - mondta a helyettes államtitkár, aki a harminc évvel ezelőtti döntés helyszínén tartott megemlékezést "jó alkalomnak" nevezte arra, hogy előkészítsék az UNESCO világörökségi bizottsági tagság újbóli megpályázását. A helyettes államtitkár szerint az elmúlt évek eredményei tükrében Magyarország jó eséllyel pályázhat a tagságra, amelyről november 14-én dönt a szervezet hétfőn kezdődő 39. Általános Konferenciája. Hazánkban kívül Ukrajna és Bosznia-Hercegovina nyújtott be pályázatot.

Magyarországi helyszín először 1987-ben került az UNESCO 1972-ben alapított világörökségi listájára: Budapesten a Duna-part látképe és a Budai várnegyed, valamint Hollókő ófalú és környezete lett a világörökség része. Jelenleg nyolc magyar helyszín szerepel a listán. Jövőre három másik országgal közösen pályázik Magyarország a római határerőd-rendszer, a limes világörökségi helyszínné nyilvánítására.

(forrás: MTI)

Köszönet az 1%-ért!

Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki 2016-os személyi jövedelemadójának 1%-át az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság Egyesület részére ajánlotta fel.

A támogatás révén beérkezett 59.334 Forintot az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság nemzetközi jelenlétének erősítésére, Magyarország szakmai képviseletére fordítottuk.

ICOMOS Híradó,
a Magyar Nemzeti Bizottság közleményei
Szerkesztőség: H-1113 Budapest, Daróczi út 1-3
Telefon: +36/1/2254966
E-mail: secretariat@icomos.hu
Honlap: www.icomos.hu
Kiadja az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottsága
Felelős kiadó: Dr. Fejérdy Tamás DLA
Szerkesztő: Keller Annamária
HU ISSN 2062-4964 (Nyomtatott)
HU ISSN 2062-4972 (Online)

Az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottság egyéni és jogi tagságával járó előnyök:
- informáltság a műemlékvédelem hazai és nemzetközi híreiről, eseményeiről, pályázatairól, ösztöndíjairól, stb.
- az ICOMOS elektronikus körlevelek, az ICOMOS honlap (www.icomos.hu), az ICOMOS Híradó és az ICOMOS News/Nouvelles ICOMOS révén
- ingyenes belépésre jogosító tagsági kártya a világ számos múzeumába, műemlékébe, romterületére
- az UNESCO/ICOMOS Dokumentációs Központjának szabad használata